

Handläggare
Albin Ring
Telefon: 08-508 289 28

Till
Miljö- och hälsoskyddsnämnden,
2021-04-27, p. 14

Införande av efterhandsdebitering för livsmedelskontrollen

Förvaltningens förslag till beslut

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar att införa efterhandsdebitering avseende livsmedelskontroll från och med 1 januari 2022 i enlighet med vad som anges i detta tjänsteutlåtande.

Anna Hadenius
Förvaltningschef

Daniel Persson
Avdelningschef

Sammanfattning

Den 1 april 2021 trädde en ny förordning (2021:176) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter i kraft. Genom förordningen förändras regelverket för finansieringen av livsmedelskontrollen. Den stora skillnaden är att dagens system med förskottsdebiterade årliga avgifter ersätts med ett system med obligatorisk efterhandsdebitering. Genom en övergångsbestämmelse till förordning (2021:176) får dock bestämmelserna om förskottsbetalade årliga avgifter i den numera upphävda förordningen (2006:1166) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter fortsatt tillämpas fram till utgången av 2023 i syfte att möjliggöra för en successiv övergång mellan avgiftssystemen.

Med anledning av det nya regelverket behöver nämnden ta ställning till hur en övergång till det nya systemet med efterhandsdebitering ska ske, med beaktande av såväl nämndens som berörda livsmedelsföretagares intressen.

Förvaltningen har härvid identifierat och utrett tre olika alternativ:

- 1) Övergång till efterhandsdebitering 2022 utan utjämning av kontrollbalansen
- 2) Successiv övergång till efterhandsdebitering 2022 och 2023, respektive
- 3) Övergång till efterhandsdebitering 2022 med utjämning av kontrollbalans 2021

Alternativ 1 skulle vara smidigast för nämnden och skulle också ligga i linje med näringslivets önskemål om en så tidig övergång som möjligt, men skulle däremot innebära en oreglerad kontrollbalans för verksamheterna. Alternativ 2 innebär att verksamheterna byter avgiftssystem först när de har erhållit sin planerade kontroll och därmed jämnat ut sin kontrollbalans, men skulle också medföra störst intäktsbortfall för nämnden, svåra administrativa utmaningar samt att efterhandsdebitering för vissa verksamheter skulle dröja till 2024. Alternativ 3 är en blandning av alternativ 1 och 2, så till vida att övergången för samtliga verksamheter sker från och med 2022 samtidigt som kontrollbalansen i största möjliga mån utjämnas inför avgiftsbytet. Därmed mildras de negativa konsekvenserna för verksamheterna jämfört med alternativ 1 samtidigt som de administrativa utmaningarna med alternativ 2 undviks. Det intäktsbortfall som alternativet beräknas medföra för nämnden är också mindre än i alternativ 2.

Vid en sammanvägd bedömning föreslår förvaltningen att nämnden i linje med alternativ 3 ska införa efterhandsdebitering från och med 1 januari 2022.

Förslaget beräknas medföra ett intäktsbortfall avseende avgifter för livsmedelskontroll om 5,4 mnkr under 2021, vilket motsvarar en minskning av livsmedelskontrollens självfinansieringsgrad för 2021 till 69 procent. Förvaltningen bedömer dock att nämnden har möjlighet att bära det förväntade intäktsbortfallet under 2021 samt att den högre självfinansieringsgraden återställs från och med år 2022.

Bakgrund

Den 1 april 2021 trädde en ny förordning (2021:176) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter i kraft ("livsmedelsavgiftsförordningen", LAF). Genom förordningen upphävs även den nu gällande förordningen (2006:1166) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter (ÄLAF).

Den nya livsmedelsavgiftsförordningen syftar bland annat till att förändras regelverket för finansieringen av livsmedelskontrollen. Den stora skillnaden är att dagens system med förskottsdebiterade årliga avgifter ersätts med ett system med obligatorisk efterhandsdebitering. Förändringen sker i samband med att den svenska livsmedelslagstiftningen anpassas efter EU:s nya kontrollförordning (EU) 2017/625.¹ Förändringen är dock inte en konsekvens av det EU-rättsliga regelverket utan handlar om en förändring av det svenska finansieringssystemet.

Med anledning av det nya regelverket behöver nämnden ta ställning till hur nämnden ska gå över till det nya systemet med efterhandsdebitering på ett så smidigt och ändamålsenligt sätt som möjligt för såväl nämnden som berörda livsmedelsföretagare.

Det gamla avgiftssystemet - förskottsbetalning

I dag finansieras den ordinarie livsmedelskontrollen (vilket inbegriper planerad kontroll men inte händelsestyrd kontroll, så som uppföljande kontroll vid avvikelser eller klagomålskontroll) med årliga avgifter som betalas i förskott av alla registrerade livsmedelsföretagare för varje påbörjat kalenderår. Avgiften ska betalas oavsett om verksamheten kontrolleras under det aktuella året eller inte. Avgiften bygger på en taxa som fullmäktige bestämmer och som beräknas enligt principen om full kostnadstäckning. Vilken storlek på avgiften som varje företagare ska betala beräknas genom en schabloniserad riskbedömning utifrån varje kategori av företag, där kontrollbehovet räknas fram beroende på bl.a. verksamhetens art, storlek och förvaltningens erfarenhet av företaget.

Med utgångspunkt i företagens riskklassning bestäms också med vilket intervall företagen ska besökas. Företag med högre kontrollbehov (i praktiken 3 timmar eller mer/år) får besök varje år, medan företag med lägre kontrollbehov får besök med ett större intervall, dvs. vart annat, vart tredje eller vart fjärde år. Med det nuvarande avgiftssystemet betalar de dock sin årliga avgift även de år de inte får kontroll. Verksamheten får sedan en kontroll som motsvarar all den kontrolltid som de har betalat för inom det kontrollintervall som gäller för dem. Om verksamheten avslutas innan kontrolltiden har hunnit utföras utgår ingen återbetalning av avgifterna.

Det nya avgiftssystemet - efterhandsdebitering

Genom den nya livsmedelsavgiftsförordningen blir efterhandsdebitering obligatoriskt (7 § LAF). Det innebär att avgiften för ordinarie kontroll, till skillnad från idag, ska betalas med ett helt avgiftsbelopp först efter utförd kontroll. En övergång till efterhandsdebitering möjliggör för kontrollmyndigheten att i större utsträckning än hittills lägga det faktiska antalet kontrolltimmar till grund för avgiftsberäkningen. En övergång till efterhandsdebitering möjliggör för kontrollmyndigheten att i större utsträckning än hittills lägga det faktiska antalet kontrolltimmar till grund för avgiftsberäkningen. För företag med låga risker kan den nya ordningen innebära att kontroll inte utförs årligen och att avgift därmed endast tas ut de år som kontroll utförs.²

Årliga förskottsbetalade avgifter enligt 3 och 9 §§ ÄLAF får dock genom övergångsbestämmelser till LAF fortsatt tillämpas av kontrollmyndigheten fram till utgången av 2023. Detta i syfte att möjliggöra för kontrollmyndigheterna att under en övergångsperiod kunna slussa över företagen från det ena avgiftssystemet till det andra. Därigenom är det obligatoriskt för alla kontrollmyndigheter att från och med 1 januari 2024 använda efterhandsdebitering.

Ärendets beredning

Ärendet har skrivits fram av förvaltningsjurist Albin Ring i samråd med controller Selma Musabasic och avdelningschef för livsmedelskontrollen Daniel Persson.

Förvaltningens synpunkter och förslag

En övergång till efterhandsdebitering

Nuvarande nationella avgiftssystem har under en längre tid varit utsatt för kritik, inte minst från näringslivet, eftersom det har upplevts som otydligt och orättvist. Redan 2014 gav regeringen Statskontoret i uppdrag att utvärdera avgiftsfinansieringen av den offentliga livsmedelskontrollen, vilket bland annat resulterade i ett förslag om att införa en modell med efterhandsdebitering.³ Näringslivet har bland annat mot denna bakgrund förordat att ett system med efterhandsdebitering införs snarast möjligt.

² Prop. 2020/21:43 s. 219

³ Statskontorets rapport (2015:17) Avgifter i livsmedelskontrollen. Förslag på en mer effektiv avgiftsfinansiering.

Även förvaltningen har upplevt problem med nuvarande system, bland annat eftersom det saknas möjlighet att periodisera (överföra) avgifter mellan olika verksamhetsår. Detta medförde inte minst en utmaning under 2020 när många planerade kontroller på grund av covid-19-pandemin inte kunde genomföras.

Ett införande av ett nytt avgiftssystem, från årliga avgifter till efterhandsdebitering, medför dock en rad utmaningar ur såväl ett praktiskt som ekonomiskt och juridiskt perspektiv. Inte minst eftersom nämnden för närvarande har drygt 8000 registrerade objekt som berörs av systemskiftet. Det gäller oavsett om införandet sker med eller utan en övergångsperiod. Nedan beskrivs översiktligt bakgrunden till de utmaningar som nämnden behöver ta hänsyn till.

Utmaningar vid införande av efterhandsdebitering

Erhållen kontroll och erlagda avgifter går i otakt

Nuvarande avgiftssystem bygger på att en verksamhet som inte erhåller planerad kontroll årligen i praktiken delar upp sin betalning över två, tre eller fyra år. Systemet förutsätter dock inte att en verksamhet måste ha betalat för all sin kontroll innan kontrollen utförs.

Med andra ord varierar det från verksamhet till verksamhet och tillfälle till tillfälle huruvida det finns en kontrollbalans mellan verksamheten och kontrollmyndigheten och hur den i så fall ser ut; dvs om verksamheten redan har betalat för kontroll som ännu inte har utförts eller om kontrollmyndigheten har utfört kontroll som verksamheten ännu inte fullt ut har betalat. Utslaget över den period som motsvarar verksamhetens kontrollfrekvens (2-4 år) jämnar naturligtvis detta ut sig i det enskilda fallet. Gör man ett nedslag vid ett visst tillfälle är det dock alltid en skillnad mellan olika verksamheter i fråga om kontroll- eller avgiftsskuld.

Tabell 1

Tabellen illustrerar grovt förenklat en teoretisk kontrollbalans vid början av år 2024 för tre olika verksamheter (X, Y, Z), alla med tre timmars kontrolltid som utförs med treårsintervall. Med systemet med årlig avgift betalar alltså verksamheterna för motsvarande en timmes kontroll varje år, även om ingen kontroll erhålls. Var tredje år erhålls en kontroll om sammantaget tre timmar. Året då verksamheten registreras utgår ingen årlig avgift.

	2021	2022	2023	Kontrollbalans 2024

Verksamhet X	Avgift +1	Avgift +1	Avgift +1 Kontroll -3	0
Verksamhet Y	Nyreg	Avgift +1	Avgift +1	+2
Verksamhet Z	Nyreg	Avgift +1 Kontroll -3	Avgift +1	-1

Mot denna bakgrund går det inte att vid en given tidpunkt byta avgiftssystem från årlig avgift till efterhandsdebitering utan att denna obalans uppstår mellan olika verksamheter. Det är inte heller möjligt att reglera denna obalans i efterhand. En kontrollmyndighet får enligt gällande redovisningsregler inte föra över (periodisera) inbetalade avgifter för kontroll som ännu inte har utförts till nästkommande år. Det finns heller ingen grund i lagstiftningen för en kontrollmyndighet att retroaktivt ta ut avgifter av en verksamhet för redan utförd ordinarie kontroll som ska täckas av årliga avgifter. Samtidigt är en bärande princip för avgifter att de ska motsvaras av en motprestation, dvs. att avgiften under en viss tidsperiod bör motsvara omfattningen av tillsynsmyndighetens verksamhet gentemot den betalande, eftersom en uppbörd utan motprestation ingen är avgift utan är att betrakta som skatt.⁴

Övergångsbestämmelserna medger endast en övergångsperiod till och med 2023

Övergångsbestämmelserna till nya livsmedelsavgiftsförordningen medger att årliga avgifter enligt ÄLAF tillämpas fram till utgången av 2023. Syftet är att möjliggöra för en successiv övergång från årliga avgifter till efterhandsbetalning. För de verksamheter som har en kontrollintervall på fyra år skulle emellertid en övergångsperiod på fyra år behövas för att rent teoretiskt kunna nollställa samtliga verksamheters balanser mellan erhållen kontrolltid och erlagda avgifter innan övergången till det nya avgiftssystemet sker.

Nuvarande ärendehanteringssystem stödjer inte parallella avgiftssystem

En successiv överföring av verksamheter från årliga avgifter till efterhandsdebitering förutsätter en parallell tillämpning av två olika avgiftssystem. Bortsett från det arbete som krävs för att identifiera och föra över de olika verksamheterna mellan avgiftssystemen är nämndens ärendehanteringssystem ECOS för närvarande inte anpassat för två parallella system. Detta innebär att systemet måste uppdateras med ny funktionalitet innan det är möjligt att både

tillämpa årlig avgift och efterhandsdebitering. Alternativet är att all fakturering av livsmedelsverksamheter sker manuellt, vilket skulle medföra ökade administrativa kostnader med hänsyn till det stora antalet objekt.

En successiv övergång till efterhandsdebitering kommer att medföra ett intäktsbortfall för livsmedelskontrollen

Verksamheter med ett större kontrollintervall än årligen betalar enligt nuvarande avgiftssystem årliga avgifter även de år som de inte erhåller någon kontroll. Samtidigt erhåller de mer kontrolltid än de betalar för det år som kontrollen utförs. Med andra ord fungerar nuvarande avgiftssystem i praktiken på så sätt att de verksamheter som inte erhåller kontroll ett visst år är med och finansierar kontrollen av de verksamheter som erhåller kontroll, och vice versa efterkommande år (jfr. tabell 1 ovan).

En beräkning av den exakta kontrollbalansen för varje enskild verksamhet skulle kräva en genomgång av inbetalda avgifter och erhållen ordinarie kontroll för varje individuell verksamhet sedan den registrerades. Det innebär att kontrollbalansen för verksamhet X i tabell 1 ovan, om beräkningen istället mer rättvisande hade börjat det år verksamheten registrerades, lika gärna hade kunnat vara plus eller minus beroende på när den första planerade kontrollen utfördes. Det är dock inte praktiskt möjligt att göra en sådan uträkning för varje verksamhet eftersom det för Stockholm rör sig om cirka 8000 objekt.

I syfte att jämna ut kontrollbalansen behöver vid en successiv övergång till efterhandsdebitering verksamheter med flerårskontrollintervall därmed överföras till efterhandsdebitering med start året som följer efter att de har erhållit sin planerade kontroll. Det innebär dock att de under nästkommande år inte bidrar till finansieringen av kontrollen av de verksamheter som kvarstår med årliga avgifter. Den kontrolltid som utförs det året kommer därmed inte matchas av årliga avgifter, vilket medför att intäkterna inte kommer att motsvara kostnaderna för kontrollen. Eftersom det inte är möjligt att fullständigt jämna ut kontrollbalansen så kommer detta underskott att uppstå varje år som en viss del av verksamheterna med flerårskontrollintervall kvarstår i systemet med årliga avgifter.

Alternativ för införande av efterhandsdebitering

En övergång till efterhandsdebitering kan antingen göras stegvis för verksamheter som inte får besök årligen eller införas för samtliga

verksamheter vid samma tidpunkt. Båda dessa alternativ är emellertid som ovan beskrivits behäftade med olika problem och utmaningar. Nedan beskrivs tre tänkbara alternativ för ett införande av efterhandsdebitering för verksamheter som inte har årlig kontroll. Verksamheter med årlig kontroll övergår till efterhandsdebitering år 2022 i samtliga nedanstående scenarion, liksom alla nyregistrerade verksamheter oavsett kontrollintervall.

Alternativ 1: Övergång 2022 utan utjämning av kontrollbalans

Alternativet går ut på att samtliga verksamheter kvarstår i nuvarande system med årlig avgift 2021. Efterhandsdebitering tillämpas för samtliga verksamheter från och med 1 januari 2022.

Alternativ 2: Successiv övergång 2022 och 2023

Alternativet går ut på att samtliga verksamheter kvarstår i nuvarande system med årlig avgift 2021. År 2022 flyttas de verksamheter som har erhållit sin kontroll under 2021 till efterhandsdebitering. På motsvarande sätt flyttas år 2023 de verksamheter som under 2022 erhöll sin kontroll. Resterande verksamheter flyttas till efterhandsdebitering från och med 2024.

Tabell 2

Tabellen illustrerar hur stor del av verksamheterna i respektive kontrollintervall som kvarstår i systemet med årliga avgifter vid en successiv övergång enligt alternativ 2.

Kontrollintervall	2022	2023	2024
2 år	1/2	0	0
3 år	2/3	1/3	0
4 år	2/4	1/4	0

Alternativ 3: Övergång till efterhandsdebitering 2022 med utjämning av kontrollbalans 2021

Alternativet är en blandning av 1 och 2 och innebär att efterhandsdebitering tillämpas fullt ut från och med 2022, men där åtgärder vidtas för att förebygga att avgifter tas ut av verksamheterna under 2021 för kontroll som inte kommer att utföras efter övergången.

Alternativet går ut på att endast de verksamheter som enligt kontrollplanen ska erhålla ordinarie kontroll under 2021 faktureras en årlig kontrollavgift för 2021.

Tabell 3

Tabellen illustrerar hur stor del av verksamheterna i respektive kontrollintervall som kvarstår i systemet med årliga avgifter vid en övergång enligt alternativ 3.

Kontrollintervall	2021	2022
2 år	1/2	0
3 år	1/3	0
4 år	1/4	0

Ekonomiska konsekvenser

Nedan ges en mycket grov beräkning av de ekonomiska konsekvenserna för nämnden i fråga om intäktsbortfall för de olika alternativen. Beräkningen är förenklad och tar inte hänsyn till eventuell påverkan på administrativa kostnader eller verksamheternas faktiska balanser i fråga om kontrolltid och betalda avgifter. Beräkningen baseras vidare på ett antagande om att antal kontrollobjekt och antal timmar som ska utföras är oförändrade under den aktuella perioden. För år 2022 och 2023 har en uppräkningsnivå av taxan i nivå med tidigare år använts. Uppräkningsnivån medför en beräknad höjning av timtaxan med 40 kronor för år 2022 respektive 30 kronor för år 2023.

Alternativ 1: Övergång 2022 utan utjämning av kontrollbalans

Inget bortfall av intäkter för nämnden. Full finansiering av kontrollen år 2021 med fasta årliga avgifter samt full finansiering från och med år 2022 med efterdebitering av alla verksamheter. Innebär att vissa verksamheter erhållit mer kontroll än de har betalat för, medan andra verksamheter betalat för mer kontroll än de har erhållit.

Alternativ 2: Successiv övergång 2022 och 2023

Bortfall av intäkter blir 3,7 mnkr år 2022 och 4,6 mnkr år 2023 (inklusive taxehöjning för 2022-2023). Återgång till full finansiering av kontrollen från och med år 2024. Bortfallet av intäkter beror på att de verksamheter som flyttas till efterhandsdebitering år 2022 och 2023 inte längre bidrar till finansieringen av den kontroll som utförs på de verksamheter som kvarstår med årliga avgifter. Samma kontrolltid ska därmed utföras fast med färre verksamheter som bidrar med avgifter.

Alternativ 3: Övergång till efterhandsdebitering 2022 med utjämning av kontrollbalans 2021

Bortfall av intäkter blir 5,4 mnkr år 2021. Återgång till full finansiering av kontrollen från år 2022. Bortfallet av intäkter beror

på att på att de verksamheter som flyttas till efterhandsdebitering år 2021 inte bidrar till finansieringen av den kontroll som utförs på de verksamheter som kvarstår med årliga avgifter 2021. Storleken på intäktsbortfallet 2021 beror på att majoriteten av alla verksamheter flyttas till efterhandsdebitering under året.

Utvärdering av alternativen

Alternativ 1: Övergång 2022 utan utjämning av kontrollbalans

En omedelbar övergång till efterhandsdebitering för samtliga verksamheter skulle vara smidigast och medföra lägsta kostnader och minst intäktsbortfall för nämnden. Det skulle dock innebära att vissa verksamheter erhållit mer kontroll än de har betalat för, medan andra verksamheter betalat för mer kontroll än de har erhållit. Ur ett likabehandlingsperspektiv är det svårmotiverat att vissa verksamheter under framförallt 2021 skulle behöva betala avgifter för en kontroll som aldrig utförs, särskilt under rådande omständigheter där många företag redan står inför ekonomiska utmaningar. Det skulle också strida mot lagstiftarens intentioner med avgiftssystemet, dvs. att offentliga avgifter ska motsvaras av en motprestation.⁵

Alternativ 2: Successiv övergång 2022 och 2023

Ett succesivt införande under 2022 och 2023 skulle vara mer rättvist för företagen eftersom det innebär att deras balanser i fråga om inbetalda avgifter och erhållen kontrolltid i större utsträckning utjämnas innan de byter avgiftssystem. Genom detta alternativ undviks i möjligaste mån en situation där verksamheten har betalat för kontrolltid som de inte har erhållit när de byter avgiftssystem.

Lösningen är emellertid också förknippad med fler praktiska problem och större intäktsbortfall för nämnden. Det är inte minst en utmaning att kommunicera vilket avgiftssystem som gäller till berörda verksamheter. För verksamheterna kan det också uppfattas som orättvist att för vissa tillämpas efterhandsdebitering samtidigt som andra är kvar i det gamla systemet med årlig avgift.

Det kommer därutöver vara en administrativ utmaning att hålla reda på vilka verksamheter som tillhör vilket system, inte minst mot bakgrund av att ECOS inte stödjer två parallella system. Tid och kostnader för administration kommer att öka och det finns en stor risk för fel.

Eftersom det inte finns någon möjlighet att jämna ut det ojämna inflödet av avgifter mellan de år som övergången beräknas intäktsbortfallet för livsmedelskontrollen med alternativet uppgå till totalt 8,3 mnkr. I denna beräkning ingår dock inte ökade kostnader för administration.

Alternativ 3: Övergång till efterhandsdebitering 2022 med utjämning av kontrollbalans 2021

Fördelen med alternativet är att det inte kommer finnas något behov av att tillämpa parallella system för debitering av avgifter. Endast de verksamheter som kontrolleras under 2021 kommer att debiteras årliga avgifter och från och med 2022 debiteras samtliga kontrollavgifter för samtliga verksamheter i efterhand i takt med att kontrollen utförs.

Alternativ 3 har därmed samma praktiska fördelar som en omedelbar övergång till efterhandsdebitering enligt alternativ 1, samtidigt som det i linje med alternativ 2 i stor utsträckning undviker att verksamheter har betalat för kontrolltid som de inte har erhållit när de byter avgiftssystem.

Alternativ 3 innebär dock att intäktsbortfallet för livsmedelskontrollen under år 2021 kommer att uppgå till 5,4 mnkr.

Sammantaget bedöms emellertid de ekonomiska konsekvenserna för nämnden bli mindre med alternativ 3 än alternativ 2, både i fråga om intäktsbortfall och administrativa kostnader. Möjligheten för nämnden bära intäktsbortfallet utan att uppvisa underskott bedöms dessutom vara större under 2021 enligt alternativ 3 än 2022 och 2023 enligt alternativ 2. För verksamheterna är de ekonomiska konsekvenserna vidare mer rättvisa än i alternativ 1, samtidigt som en lika snabb övergång till efterhandsdebitering som i alternativ 1 kan åstadkommas.

Förvaltningens förslag: Införande av efterhandsdebitering enligt alternativ 3

Vid en sammanvägd bedömning av alternativen framstår en övergång till efterhandsdebitering enligt alternativ 3 som det mest rättvisa och praktiskt genomförbara för såväl nämnden som berörda verksamheter. Alternativet innebär att efterhandsdebitering kan tillämpas fullt ut redan år 2022 samtidigt som åtgärder vidtas för att jämna ut kontrollbalanserna för verksamheterna inför övergången.

Ekonomiska konsekvenser för nämnden

Förslaget förväntas medföra ett intäktsbortfall för nämnden om 5,4 mnkr 2021, vilket motsvarar en sänkning av självfinansieringsgraden för livsmedelskontrollen under 2021 med tio procentenheter, från 79 procent till 69 procent. Förvaltningen bedömer dock att nämnden har möjlighet att bära det förväntade intäktsbortfallet under året. Genom att efterhandsdebitering enligt förslaget ska tillämpas fullt ut för samtliga verksamheter från och med 2022 bedömer vidare förvaltningen att självfinansieringsgraden för livsmedelskontrollen kommer att kunna återställas från och med år 2022.

SLUT